

oelt te zeg-
 trk Gods is,
 ords in gee-
 wij ons ge-
 tarvoor o. i.
 an te wijzen,
 wel degelijk

Gereformeerde godgeleerden hebben daarom de mogelijkheid niet buiten gesloten, dat vooral onder de jong-wegstervende kinderen der Heidenen God toch zijn uitverkorenen heeft. Hodge, de bekende Gereformeerde theoloog uit Amerika, gaat zelfs zoover van te meenen, dat *alle* jonggeborenen kinderen, zoowel de gedoopte kinderen uit Christenouders geboren, als de ongedoopten uit heidenouders zeker zalig zullen worden, niet omdat ze onschuldig zijn, maar omdat Christus voor hen voldaan heeft en de Heilige Geest hen heeft wedergebaard. Nu moge Hodge in deze stellige verzekering te ver gaan, toch blijkt hieruit voldoende, dat over dit punt onder de Gereformeerde theologen zeer geringe

Mr. J. van den Brand verdedigt zijn vroegere brochure tegenover de aanvallen van den oud-resident Kooreman en dringt opnieuw bij ons Christelijk Ministerie op een Commissie van Enquête aan, die ter plaatse onderzoek doet naar den rechtstoestand der koolies. Deze nieuwe brochure is in kalmer toon geschreven dan de vorige. Ze werkt minder met schillen en kleuren en zal daarom niet zoo de aandacht trekken. Maar de zaak zelf blijft aan de orde, en het is goed, dat Mr. van den Brand aan den brandklok trekken blijft. Nederland heeft te zorgen, dat in zijn koloniën geen slavernij, in welken vorm ook, geduld wordt, en heeft te waken voor het recht der inlanders, die onder

tische ideaal gingen optrekken. Ze waren bereid, zich voor het geloof, dat hen aan hun leidsleden verbond, desnoods op te offeren.

de organisatie te winnen, daar volgens de overtuiging van de redactie de anarchie in Duitsch-

derwijs Gods verwerpt. Maar hij gaat verder en beweert dat het Protestantisme in de Kerk van Engeland, dat is de Episcopale Staatskerk, slechts een „hinder“ (dogter) is, „een anomalie die nauwelijks in haar boezem te verdragen is, die de kerk in den weg staat om de waarheid op elken hoek te verkondigen. De Engelsche bisschoppen kunnen ook al geen gezinde vinden in de ogen van Lord Halifax. Zij worden beschuldigd van „alle gevoel van plicht“, welke zij verschuldigd zijn aan het primaat van het Christendom (den paus) verloren te hebben. Ook wil hij de ordening van Roomsche priesters als zoodanig erkennen, terwijl hij ook beweert dat „de Engelsche Avondmaalsbediening juist op denzelfden grondslag staat als de Roomsche Mis“.

Enitenland